

Bruidegom op hol

Blijspel in drie bedrijven

door

WILMA RENES-LEERTOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BRUIDEGOM OP HOL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA RENES-LEERTOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Cees Hoogervorst — 31 jaar. Schrijver

Carlijn — zijn secretaresse. Leeftijd variabel

Geertje — huishoudster. 48/49 jaar

Hein — partner van Geertje. Sullig type. Ongeveer 50

Miranda — dochter van Geertje. Ongeveer 26

Theo — zoon van Geertje. Macho uiterlijk, grote tatoeages op onderarmen. Ongeveer 24

Helmut Kurtfinger — Duitser. Gekleed in "Lederhosen", jagershoed etc. Ongeveer 55

Lotte — dochter van Helmut. Vlotte meid. Ongeveer 25

DECOR:

Als het doek opengaat, zijn we in de werkkamer van schrijver Cees Hoogervorst. Een jonge schrijver die er wat ouwelijk uitziet. Baard, snor, wijde broek, colbertje. En hij heeft twee gehoorapparaten in. In de linkerhoek staan, haaks op elkaar, twee grote bureaus met op een daarvan een computer en een telefoon; op beiden wat bureau accessoires. Langs de wand een goedgevulde boekenkast en rechts vooraan een gezellig zitje. In de achterwand bevinden zich tuindeuren met vitrage en overgordijnen. Voorin rechts een deur naar de overige vertrekken.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, zit Cees achter zijn bureau te schrijven/typen, en Geertje komt binnen.

Geertje: Goedemorgen, meneer Cees.

Cees: Goedemorgen Geertje.

Geertje: Wat een heerlijk weertje toch, hè meneer Cees. Zal ik de tuindeuren maar openzetten...

Cees: Mhhh...

Geertje: *(heeft de deuren al open en snuift overdreven)* Hè heerlijk... je proeft het voorjaar. Vindt u ook niet, meneer Cees?!

Cees: Mhhh...

Geertje: En de vogeltjes fluiten er lustig op los. Die zijn weer helemaal in hun nopjes zo met dit mooie weer. Hoort u ze? *(geen reactie)*... Meneer Cees!

Cees: *(verstoort)* Hè wat...?

Geertje: Of u de vogeltjes hoort fluiten?

Cees: Hè... oh ja... ja hoor Geertje. Prachtig.

Geertje: Ik doe de vitrage er wel weer voor, hoor, anders heb je zo allerlei ongedierte binnen. Want die zijn ook weer uit hun winterslaapje, hè. Zo... Wel de frisse lucht en vogelenzang, maar niet de beestjes. Mijn moeder zei altijd "Als de vogeltjes maar blijven fluiten, lieverd, zal het altijd ergens vrede zijn. Is het niet hier, dan is het wel daar. Luister naar de vogeltjes, mijn kind, en er zal altijd vreugde in je hartje zijn." *(zucht)* Mooi hè, zoveel wijsheid had dat mensje. Toen al. En zonder op te scheppen... ja, dat heb ik wel van haar geërfd, al zeg ik het zelf. Vraag het maar aan mijn man, hij zal het bevestigen. Geertje, popje.... Hij zegt altijd popje tegen me... je bent de wijsheid zelve. En dan kijkt hij zo...zo trots naar me... Meneer Cees!! Luistert u wel?

Cees: *(verstoord)* Hè wat? Oh, sorry Geertje... ik zit net bij een heel moeilijk stuk. Ik... ik heb niet echt goed gehoord wat je zei.

Geertje: *(beledigd; loopt richting deur)* Nou, die nieuwe oordoppen had je ook niet hoeven te kopen.

Cees: Wat zei je, Geertje?

Geertje: Dat ik koffie ga zetten.

Cees: Lekker. Daar heb ik wel zin in.

Geertje: Oh ja meneer Cees, voor ik het vergeet, ik heb Miranda gevraagd of ze me straks weer even komt helpen om de boel eens goed onder handen te nemen. Dat kind is toch zo handig en zo helder. Echt een huisvrouwetje. Menig man mag zich gelukkig prijzen

als hij...

Cees: Miranda...?

Geertje: (zucht) Meneer Cees... Miranda! M'n dochter!

Cees: Oh ja! Natuurlijk!... Miranda, nou weet ik het weer. Is goed hoor.
(Geertje schudt veelbetekenend haar hoofd en gaat af. Terwijl Cees zit te lezen, en af en toe een aantekening maakt, rommelt hij tussendoor met een vertrokken gezicht aan zijn oor. Zijn gehoorapparaat piept en knarst en dat hindert hem zonder dat hij het zelf eigenlijk goed in de gaten heeft. Door de tuindeuren komt Carlijn binnen)

Carlijn: Goeiemorgen, Cees.

Cees: Carlijn! Je liet me schrikken... Ook goedemorgen.

Carlijn: Sorry, ik was m'n sleutel vergeten. Maar ik vermoedde al dat je de tuindeuren open had, dus ben ik maar gelijk achterom gekomen. Ben je al lang aan het werk?

Cees: Vanaf vijf uur al... kon niet meer slapen.

Carlijn: Nog steeds dat zelfde hoofdstuk?

Cees: Ik krijg maar niet de goede woorden op papier. Het lukt me gewoonweg niet om de hoofdfiguur de dingen zó te laten zeggen, zoals ik ze bedoel. Er zit te weinig gevoel in... te weinig emotie. Het komt zo ongeloofwaardig over...

Carlijn: (gaat achter hem staan, en leest over zijn schouder mee) Je bedoelt dit stuk, waarin Johannes uitlegt aan Mathilde waarom hij het gedaan heeft.

Cees: Ja precies. Als hij haar aankijkt is het niet goed, maar als ik hem weg laat kijken door het raam dan... (schudt zijn hoofd en zucht)

Carlijn: Hum... (ze turen zwijgend samen naar het papier) En als je er nu eens een monoloog van maakt...?

Cees: Je bedoelt...?!

Carlijn: Je laat hem uitleggen waarom het gebeurd is, zodat de lezer zijn bedoelingen begrijpt, maar niet tegen háár.

Cees: (knikt nadenkend) En dan later...

Carlijn: Precies! Later heeft hij het haar (gebaard aanhalingstekens met haar vingers) "gewoon al verteld", en dan omzeil je die emotie die je er niet in krijgt.

Cees: Geweldig! Waar was je vanmorgen om vijf uur... je had me zoveel denkwerk kunnen besparen.

Carlijn: Als je mij toch niet had. Zeg, is er al koffie?

Cees: Geertje zou zetten. Het zal nu zo onderhand wel klaar zijn.

Carlijn: Ga ik even kijken. Tot zo. (af)

Cees: Tjonge wat een oplossing. Dat ik daar zelf niet opgekomen ben. Eens even kijken... dit kan allemaal weg (streept in zijn

aantekeningen) en dan begin ik hier... eens even kijken... Aah! (*grijpt naar zijn oor*) dat verrekte hoortoestel! Nog geen seconde plezier heb ik van dat ding gehad. (*haalt apparaatje uit zijn oor, bekijkt het en rommelt er wat aan*)

Carlijn: (*op met koffie en bekers, zet het op het tafeltje*) Zo, de koffie is klaar. Geertje komt ook zo met Miranda. Die komt haar vandaag weer even helpen. Lief van zo'n meid hoor. Voor het zelfde geld zegt ze tegen haar moeder: dag ma... het is jouw baantje en niet de mijne, je doet het zelf maar. Niet dan? (*geen reactie, dus ze kijkt om naar Cees*) Cees?... CEES!

Cees: (*kijkt verschrikt op, en wijst naar zijn oor*) Wacht even... ik hoor je niet. Dit verrekte ding blijft maar piepen en fluiten. 'k Word er gek van. (*apparaat weer in*) Hier... begint het weer. Dit is geen doen, hoor.

Carlijn: Ga dan terug naar die audicien! Je moest toch terug komen als het niet goed was.

Cees: Dat weet ik wel, maar daar gun ik me geen tijd voor... maar ik geloof toch dat ik zo eerst maar ga, want zo kan het niet langer. Ik heb ook het idee dat alle geluiden vervormd worden. Ik had gewoon mijn oude set moeten houden, daar had ik nooit problemen mee.

Carlijn: Jij niet... maar wij wel. Man, je was zo doof als een kwartel. We moesten alles drie keer herhalen.

Cees: (*gaat aan tafeltje zitten*) Onzin. Overdrijven is ook een vak. (*Carlijn trekt gezicht naar publiek*) Nou, kom op, dan drinken we eerst koffie. Komt Geertje ook nog?

Carlijn: Ja, Geertje komt ook... met Miranda.

Cees: Miranda?

Carlijn: Haar dochter! Die komt haar helpen vandaag. Ze zei dat jij ervan af wist.

Cees: Oh? ...Ach ja, dat is waar ook. Dat heeft ze wel verteld. Maar lieve hemel, dat mens kwekt zoveel... ik kan allemaal niet onthouden wat ze zegt hoor, daar heb je een dagtaak aan.

Geertje: (*op met Miranda*) Zo daar zijn we... Kijk eens, meneer Cees, ik heb versterking meegebracht.

Miranda: Goedemorgen.

Geertje: Nee kind, zo heb ik je niet opgevoed. Geef eens netjes een hand.

Cees: Ach wel nee, Geertje, dat hoeft toch niet.

Geertje: Jawel, dat moet wel. Je hoort mensen netjes te begroeten. En zeker een werkgever. (*port Miranda*) Nou vooruit. (*Miranda geeft netjes een hand aan Cees en Carlijn*)

Geertje: Zo, nu eerst een bakje koffie. (*ziet dat Carlijn al in wil schenken*) Nee, nee juffrouw Carlijn, dat doe ik wel. Daar ben ik

tenslotte voor, hè. Ga maar lekker zitten.

Carlijn: Geertje, zou je alsjeblieft op willen houden met dat "juffrouw"?
Ik ben gewoon Carlijn, hoor.

Geertje: Nee, juffrouw Carlijn. Onderscheid moet er wezen. Meneer Cees is mijn baas, u bent zijn secretaresse en ik ben slechts de werkster. Mijn moeder leerde mij altijd respect te hebben voor je meerdere. "Geen gejj en gejou met je werkgevers, kind" zei ze altijd. "Daar komt niets dan ellende van" En gelijk had ze. Ik weet nog wel die keer...

Cees: (*onderbreekt haar snel*) Fijn dat je je moeder komt helpen, Miranda. Kon je zo maar vrij krijgen? Je werkt toch ergens... op... op een bank, of zo?

Miranda: Nou... eh, ik heb momenteel geen baan.

Cees: Oh, beviel het je niet. Je had daar toch wel een goede functie, meen ik me te herinneren.

Miranda: Ja... nou eh, ik had het er niet meer zo naar m'n zin. Ik zoek nu wat anders.

Carlijn: Heb je iets speciaals in gedachten? Weer bij een bank, of...?

Miranda: Nee... misschien iets in een winkel of zo, ik zie nog wel.

Geertje: Ze is zich een beetje aan het oriënteren, hè meid? En ach, zo'n talentvol kind, zo beleefd en sociaal, met zo'n mooi smoeltje dat vindt altijd wel een baan, vindt u niet meneer Cees?

Cees: Zeker! Dat zal wel lukken, Miranda. (*drinkt snel zijn beker leeg*) Zo, dat was lekker, nu ga ik eerst naar de audicien om mijn hoortoestel te laten repareren. Zou jij me even willen brengen, Carlijn? Je weet wat voor hekel ik heb aan autorijden.

Carlijn: (*drinkt gehaast*) Jawel, dat is goed, maar eerst even m'n koffie opdrinken. Het is nog gloeiend heet. Wat heb jij daar zitten (*wijst naar zijn borst*) een loden pijp of zo?

Cees: Koffie moet je heet drinken, anders is er niets aan.

Geertje: Gelijk heeft u, meneer Cees. Mijn moeder had in de keuken een wandtegel hangen en daar stond op: "A man should be like coffee: hot, sweet and strong" Nou, daar voldoet u wel aan, hè, meneer Cees?!

Miranda: Ma!

Geertje: Ach kind, ik maak maar een grapje. En daar kan meneer Cees heus wel tegen hoor. Niet waar, meneer Cees?

Cees: Ja hoor Geertje (*maakt zich breed; zelf voldaan*) de waarheid mag best gezegd worden. Ga je mee, Carlijn?

Carlijn: Yes, ik ben klaar. Lekker rustgevend is koffie drinken met jou.
Nou mensen, tot zo.

Cees: Tot zo.

Geertje: Doeg... nemen jullie het er maar lekker van, hoor. Het is heerlijk weer voor een stukje toeren. *(Cees en Carlijn af. Geertje zakt achteruit in haar stoel)*

Geertje: Zo, die zijn weg. Opgeruimd staat netjes.

Miranda: Wat doe jij achterlijk tegen ze, zeg!

Geertje: Dat is niet achterlijk... dat is weten hoe je iemand aan moet pakken.

Miranda: Je zat gewoon met hem te flirten, ma! En dan dat overdreven gediensstige gedoe! "Vindt u ook niet, meneer Cees? Wat u wilt hoor, meneer Cees. Vindt u het ook niet een mooi meisje, meneer Cees?... " Bah.

Geertje: Nu moet je eens even heel goed luisteren, jonge dame. Dat doe ik allemaal voor jou. Jij hebt me zelf gevraagd om jou te helpen je plannetje uit te voeren. Jij bent degene die wanhopig op zoek is naar een bruidegom, en die deze vrijgezelle, welgestelde, jonge schrijver aan de haak wil slaan.

Miranda: Jawel, maar...

Geertje: Je zou een poosje met mij meelopen, zogenaamd om mij te helpen bij wat grote klussen, en je zou er voor zorgen dat hij zijn oog op jou liet vallen. En ik moest ervoor zorgen dat hij een goede indruk van onze familie kreeg. Nou, dat doe je door gediensstig te zijn.

Miranda: *(pruilend)* Maar ik vind hem bij nader inzien helemaal niet zo leuk. 't Is gewoon een saaie, ouwe vent. Heb je die kleren gezien? Zoiets draag je toch niet meer in deze tijd. Jij zei altijd dat je baas zo'n leuke, jonge vent was.

Geertje: Hij is helemaal niet oud... hij is misschien net dertig. En die kleren... die verander je maar als jullie getrouwd zijn. Wees nou maar niet zo kieskeurig, tante, want je vorige relaties zijn allemaal op niets uitgelopen.

Miranda: Kan ik er wat aan doen?

Geertje: Nou, de laatste keer met die bankdirecteur dan...? Je wilt toch niet zeggen dat je dat subtiel aangepakt hebt?

Miranda: Ik kon toch niet weten dat hij getrouwd was... en dat zijn vrouw aan de receptie zat?

Geertje: Nee, en dan sleur jij hem tijdens werktijd het kopieerhok in en daar worden jullie betrapt. Erg fijntjes! Je bent niet voor niets op staande voet ontslagen. Dit is de eerste en de laatste keer dat ik aan zoiets meewerk. Je moet geduld hebben, kind. Liefde laat zich nu eenmaal niet dwingen. En ik weet waar ik het over heb.

Miranda: Maar ik wil een man, ik wil kinderen... Ik word er ook niet jonger op. Straks schiet ik over.

Geertje: Laten we nog maar een bakje koffie nemen, we hebben nu

toch de tijd aan onszelf. Als we maar weer aan het poetsen zijn, als de baas terug komt. *(door de tuindeuren stapt met veel bombarie Theo binnen)*

Theo: Zo, zitten de dames hier?! Daarom wordt er niet opengedaan als ik aanbel en op de ramen klop.

Geertje: Wat doe jij hier?

Miranda: Ja, maak dat je wegkomt.

Theo: Nou zeg, een beetje vriendelijker mag ook wel.

Geertje: Je mag je hier nooit ofte nimmer laten zien, weet je nog.

Theo: Schaam jij je voor je bloedeigen zoon of zo?

Geertje: Doe niet zo raar. Je weet best waarom. Wat denk je dat het met haar image doet — en die van mij — als bekend wordt dat we familie zijn van een soort F side figuur met zulke tatoeages op zijn lijf.

Theo: *(laat zich op een stoel zakken)* Ach nee hè... Ik dacht dat het een grap was, maar jullie zijn écht van plan om die droogstoppel te strikken... voor háár. Dat lukt toch nooit.

Miranda: En waarom niet?

Theo: Meid, laat je nakijken! Daar trapt die man toch niet in.

Geertje: Hij vindt haar anders maar wat aardig. Ik zie heus wel hoe hij naar haar kijkt hoor, als ze hier is om mij te "helpen". Hij mag dan slechthorend zijn, aan zijn ogen mankeert niets. Vind je je zuster er niet keurig uitzien?

Theo: Oh ja, met de buitenkant is niks mis... Maar zodra ze die scheur opentrekt... *(maakt gebaar van oei, oei)*

Miranda: *(bekt)* Nee, jij trekt volle zalen! Wat is er mis met mijn manier van praten, hè. Alsof jij zo lekker uit de hoek komt. Kijk naar je eigen, vent!

Theo: *(droog)* Dat bedoel ik maar.

Geertje: Ophouden, allebei. En jij! Wegwezen, en hier nooit meer komen. Waarvoor ben je hier eigenlijk?

Theo: Ik moet je auto effe hebben.

Geertje: Mijn auto? Waarom?

Theo: Oh, ik moet effe wat regelen...

Geertje: Als ik hem maar weer terug krijg. Mijn vorige auto heb je zo zonder te overleggen verkocht. Ik heb tijden lang alles op de fiets moeten doen.

Theo: Nee ma, je krijgt hem weer terug. Erewoord. En vanmiddag komt Hein je ophalen. Dat heb ik al geregeld.

Geertje: Als ie maar niet binnenkomt, die schlemiel. Zeg dat tegen hem! Hij moet in de auto blijven wachten.

Theo: Is goed...

Geertje: Ik zal de sleutels even halen. *(af)*

Theo: Nou hup, meisje... aan het werk. De baas z'n centen zijn niet van blik.

Miranda: Bemoei je met je eigen, eikel. Ga zelf wat doen. Op je nest liggen of zo. (*verbaasd*) Wat ben je er vroeg uit, trouwens? Heb je in je bed gepiest?

Theo: Nee. Ome Theo heeft een klussie en dat moet bijtijds rond zijn. En dan doen ik dat. Zoiets noem je verantwoordelijkheidsgevoel.

Miranda: (*schamper*) Haha ... man je weet niet eens hoe je het schrijft, laat staan dat je weet wat het is. Waar heb je eigenlijk ma d'r auto voor nodig?

Theo: Nou kijk... 't zit een beetje moeilijk.

Miranda: Och jee, je zit weer in de penarie.

Theo: Nee, nee, nee... maak toch niet overal gelijk zo'n drama van. Japie Schram heeft van mij nog een paar centjes tegoed...

Miranda: Ik dacht dat je zou stoppen met gokken.

Theo: Ben ik ook. Dit was... nou ja, een soort van weddenschap. Gewoon een lolletje.

Miranda: Wat voor lolletje?

Theo: Nou... ik zei... dat Japie de auto van de burgemeester niet in de fik dost te steken...

Miranda: Logisch ... en?

Theo: Nou... dat dost ie wel.

Miranda: Nee hè!

Theo: En nou ben ik die poen kwijt... tweehonderd euro. En dat heb ik effe niet.

Miranda: Je kunt niet weer die auto onder d'r gat vandaan verkopen, hoor. Ze vermoordt je.

Theo: Nee, natuurlijk niet. Trouwens, die auto is wel wat meer waard dan tweehonderd euro hoor. Maar ik... eh, ik wou effe die radio/cd speler d'r uithalen. Met die boxjes. Merkt ze toch niet, ze heeft toch nooit de radio aan. En Japie wou dat setje wel hebben, in plaats van die tweehonderd euro. Maar niks zeggen, hoor.

Miranda: Als ze er achter komt, zit je in dezelfde ellende, want reken maar dat ze het terug wil hebben. En dan ben je meer kwijt dan tweehonderd euro.

Theo: Daar heb ik ook al aan gedacht, maar dan tik ik gewoon effe het ruitje in, maak een beetje een rommeltje van de bedrading en dan geeft ze het gewoon op aan de verzekering. Dan is het spulletje gewoon gestolen. Hee, slim hè.

Geertje: (*op*) Hè hè... ik kon die dingen toch nergens vinden. Ik stop ze altijd in mijn jaszak, maar nu had ik ze op het aanrecht gegooid. Stom. Hier zijn ze en opgehoepeld nou. (*duwt hem richting deur*) En

gewoon door de achterdeur want je hoeft niet weer met je vieze vingers aan m'n schone vitrage te zitten.

Theo: En bedankt hè, wijfie! *(drukt haar stevig, pesterig tegen zich aan)*

Dag zus, zet 'm op hoor. *(af)*

Miranda: Die wordt ook nooit wijzer.

Geertje: 't Is een best jong. Menig moeder zou d'r handjes dichtknijpen voor zo'n keurige zoon. Nou vooruit, laten we maar wat gaan doen, want ze zullen zo wel terug komen. *(ze pakken de koffiespullen bij elkaar en gaan af. Het toneel is even leeg, dan komen Cees en Carlijn op. Cees heeft zijn gehoorapparaat niet in)*

Carlijn: *(tikt Cees aan, praat luid en duidelijk met haar gezicht naar hem toe, gebaart ook)* Zal ik eerst dat spul van gisteren maar gaan kopiëren?

Cees: Is goed. Dan probeer ik die monoloog in elkaar te draaien. 't Is beter dat ik nu in mijn eentje werk, want ik hoor toch niks, zolang die apparaten bij de audicien zijn. Hoe laat konden we ze weer ophalen?

Carlijn: (a.v.) Om twee uur.

Cees: Oké. *(Cees gaat achter zijn bureau zitten, en Carlijn vertrekt met een hele map papieren door deur rechts. Na verloop van tijd gaat Cees naar de boekenkast, haalt daar een lijvig woordenboek uit en met zijn rug naar de tuindeuren gaat hij in het boek wat opzoeken. Door de tuindeuren komt Helmut op. Zijn geweer, dat over zijn schouder hangt blijft hangen achter de vitrage, hij stuntelt daar zichtbaar mee en haalt het geweer van zijn schouder. Op het moment dat hij geweer in schiethouding in zijn handen heeft, kijkt Cees om)*

Cees: Lieve help! Ik... ik... niet schieten!

Helmut: *(schrikt op zijn beurt van Cees en gebaart met zijn geweer van links naar rechts zwaaiend)* Nein, nein, ... ist niks aan de hand.

Cees: *(hoort niets, ziet alleen dat geweer driftig heen en weer zwaaien en laat zich plat op zijn buik op de grond vallen, met zijn handen over zijn hoofd)* Niet schieten, niet schieten... ik geef u alles wat u maar wilt.

Helmut: Ach mein Himmel... dit ist keen al te koede binnenkomst. *(zet geweer in een hoek)* Zo kuck mal...het ist al in orde. *(geen reactie. Tikt Cees aan)* Hallo...?

Cees: Nee niet doen... help! Ik geef u mijn geld, mijn bankpasjes, en... en mijn paspoort, en ... en, wat heb ik nog meer, eh... mijn horloge *(doet hem nog steeds liggend af en houdt hem omhoog naar Helmut)* Hier! 't Is een hele dure. U mag hem hebben ... ooh alstublieft... neem hem. Maar spaar mij!

Helmut: Menier... *(pakt horloge aan en legt het op het bureau en probeert Cees overeind te trekken)* menier, ik doe u nieks. Ik wil alleen

maar met u praten.

Cees: (*sputtert eerst nog tegen, maar kijkt dan langzaam op naar Helmut*) Wat... wat wilt u nou?

Helmut: (*gebaart dat Cees overeind moet komen, en Cees staat langzaam op*) Menier... stah op alstublieft. Ik ben Helmut Kurtfinger, ik wil mit u praten...

Cees: (*gebaart naar zijn oren*) Ik kan u niet verstaan. Ik heb mijn gehoorapparaten niet in.

Helmut: Ach mein lieber, wat nun? Ik bin. (*gebaart bij alles overdreven*) Helmut Kurtfinger aus Deutschland, en ik wil mit u praten over... (*zucht*) Dit skiet ja auch niet op... Wacht (*pakt en en papier van bureau, wenkt Cees en schrijft*) Ik bin Helmut Kurtfinger aus Deutschland, en ik wil mit u praten...

Cees: (*tikt hem aan*) Dit heeft geen zin zo... om twee uur kan ik mijn apparaten weer ophalen. Kunt u om een uur of drie weer terug komen?

Helmut: (*schudt hoofd*) U spreken zu schnell, ik nicht bekripen...

Cees: Wacht! (*schrijft op zelfde papier*) Vandaag... heute... om drie uur! (*kijkt vragend naar Helmut*)

Helmut: (*knikt*) Ist koed... dan ka ik nu ein hotel zoeken. Tot dan. (*af door tuindeuren*)

Cees: Lieve help, wat ben ik geschrokken. Ik ben kapot. (*pakt papier op en leest nogmaals*) Helmut Kurtfinger??? 'k Heb geen idee wat hij van me wil. Ik ken die man niet eens. (*vouwt papier dubbel en legt het op zijn bureau*) Ooh, wat een toestand. (*gaat zitten achter bureau en legt zijn hoofd op zijn armen*)

Carlijn: (*even later op*) Cees...? (*gaat achter hem staan en tikt op zijn schouder*) Cees?

Cees: (*komt verschrikt overeind*) Nee, nee... niet weer.

Carlijn: Cees, wat is er?

Cees: (*kwaad*) Wil je dat nooit meer doen! Ik bleef er zowat in.

Carlijn: Nou zeg, rustig maar. Jeetje, je ziet eruit alsof je een geest gezien heb. Wat is er gebeurd?... Hé, hier ligt je horloge. Wat doet die hier?

Cees: (*grist horloge uit haar handen; kwaad*) Ik ben bedreigd en voor de gek gehouden door de een of andere mallotige Duitser. Ik heb me op de grond laten vallen als de eerste de beste idioot en het scheelde niet veel... of ik had in m'n broek gepiest van angst. Oh Carlijn, ik ben gewoon een schijterd...!

Carlijn: (*klopt hem troostend op zijn rug*) Nou, nou, nou...stil maar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto